

אמנות

האמנית הערבית שמחפשת את השייכות בתוך אי-השייכות

"מתפללת", 2021 צילום: נירוונה דבאח

נירוונה דבאח אסדי מציגה באמנותה את המתח בין זהויות ותפישות ערכיות, שאיתו מתמודדות נשים ערביות פלסטיניות

[שירין פלאח סעב](#) לעקוב

28 בנובמבר 2021

הגדרת הזהות העצמית והשאלות שהיא מעלה — מי אני? לאן אני שייכת? — מורכבות עבור כל המיעוטים החיים בישראל. אבל בשביל נשים ערביות פלסטיניות, שמתמודדות עם שוליות כפולה כמיעוט לאומי ומגדרי, האתגר שמציבות השאלות הללו גדול במיוחד.

"בחינה של סבתא", 2019 צילום: נירוונה דבאח / אוס

הציירת נירוונה דבאח אסדי, ילידת עכן, חושפת ביצירתה את עולמה של האישה הערבית הפלסטינית מנקודת מבטה של בת הדור החדש. בציוריה היא מתארת את המתח שבין הזהויות והמרחבים שמבטאים תפישות ערכיות מוסריות לבין הנפש והכמיהה לרצון אישי ובחירה חופשית.

הדמויות שהיא מציירת פותחות צוהר אל עולמה הפנימי של האישה הערבית. היא מציירת אותה כשראשה בחיקה של סבתה, כשהיא קוראת בקוראן ועוטה חג'אב, וגם כאישה שיושבת בשיכול רגליים חשופות על ספה. הדימויים משקפים את הצורך לשמור על האיזון העדין שבין המרחבים שבהם היא חיה. "כערבייה מוסלמית שתמיד היתה במסגרות מעורבות, נאלצתי לדפדף את ההיסטוריה בתוך עולם המורכב ממגוון זהויות, לחפש את השייכות בתוך אי-השייכות ולהיאחז באמנות כדרך לביטוי ולשינוי", היא אומרת.

כמה מהעבודות שלה מוצגות כעת בתערוכה "בתוך הבית שלנו", העוסקת באלימות נגד נשים. התערוכה, שאצר עדי יקותיאל, מוצגת ברחובות העיר העתיקה של שפרעם, בהשתתפות 14 אמניות ערביות, ותימשך עד 31 בדצמבר. הציורים והתצלומים המוצגים בתערוכה, שנערכת בשיתוף מרכז התרבות בשפרעם, מלווים בטקסט שכתבה המשוררת איתא אבו שמיס. העיסוק באלימות נגד נשים הוא טאבו בחברה הערבית, והתערוכה היא מעשה אמנותי וחברתי שמעורר שיח על האופן שבו נשים ערביות מתמודדות עם הסוגיה, ומתווך את המורכבות שבחיייהן.

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - ידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל

© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ